

Forsvarsministeren (Brorsen): Jeg skal tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Stempelafgift af topografiske Kort*. I sidste Rigsdagssamling vedtog vi Oprettelsen af et geodætisk Institut. Herved blev Gradmaalingen, der hidtil havde sorteret under Undervisningsministeriet, og topografisk Afdeling under Generalstaben slaaet sammen til een Institution: Geodætisk Institut. Under Forhandlingen om Lovforslaget havde jeg Lejlighed til at bemærke, at hvis man ikke i høj Grad vilde forsinke Opmaalingen særlig i de sønderjydske Landsdele, vilde det være nødvendigt, at der blev ansat et større Personale end hidtil ved Opmaalingen. Det var særlig ved Vedtagelsen af Hærloven af 1922, at det Personale, der havde med Opmaalingen at gøre, blev betydeligt reduceret, og derfor er fra 1922 indtil i Fjor Opmaalingen i Sønderjylland foregaaet meget langsomt. For øvrigt er det ikke det eneste Sted, vi har store Opmaalingsarbejder i Gang. Der er ogsaa andre Steder, hvor Kortene er meget forældede og derfor snarest muligt maa fornyes.

Endvidere maa det nævnes, at vi sikkert har Opgaver ogsaa oppe paa Grønland, som vi ikke kan vise fra os. Alt dette maa nødvendigvis medføre, at Udgifterne til dette Opmaalingsarbejde maa stige noget, og det udtalte jeg ogsaa i forrige Rigsdagssamling, da Lovforslaget om Geodætisk Institut var til Behandling her. Af Finanslovforslaget for 1929—30 vil man se, at Udgifterne til Geodætisk Institut beløber sig til op mod 600 000 Kr. Det er jo ikke noget ringe Beløb, og derfor har det været naturligt at se sig om efter Indtægter. En Del Indtægter har vi haft hidindtil og faar fremdeles ved Salg af topografiske Kort, disse Kort, som bliver til ved Geodætisk Instituts Arbejde. Salget af disse Kort sker imidlertid kun i ret ringe Omfang, fordi der er nogle, vistnok meget faa, private Erhvervsvirksomheder, som benytter Geodætisk Instituts store Opmaalingsmateriale, idet de blot laver en lille Smule om paa det og saa sender Kort ud i Handelen som deres egne. Paa den Maade kan der jo kun blive et ringe Salg af Geodætisk Instituts originale Kort, og jeg synes, det er ganske ubilligt, og at man ikke kan finde sig i, naar Staten gennem Geodætisk Institut har disse meget betydelige Udgifter, at

der er en Del Erhvervsvirksomheder, der uden videre benytter dette Instituts store Materiale. Derfor indeholder Lovforslagets § 1 Bestemmelse om, at der af ethvert Kort over Danmark eller over en Del af Danmark, som her i Landet udbydes til Salg, skal erlægges en Stempelafgift, der udgør $\frac{1}{120}$ Ø. for hver cm^2 af Kortbladet.

Dette er altsaa Hovedbestemmelsen, men der findes en hel Del Undtagelser fra denne Regel, de er opførte i Lovforslagets § 3, efter hvilken følgende er fritagne for Afgift: Kort i en Maalestok, der er mindre end 1 : 500 000 eller større end 1 : 15 000, og her har man særlig tænkt paa forskellige Slags Jernbanekort, Oversigt over Jernbanelinier og Telegrafinier, som naturligvis bør fritages for Afgift, ligesom ogsaa alle Matrikulskort. Endvidere maa undtages alle Kort, udgivne af eller udarbejdede og trykte af eller for Statsinstitutioner og kommunale Institutioner, Byplaner, Bykort, Arbejdsplaner og Planbogsmaalinger, Søkort og Havnekort, Rids og Skitser i Teksten i Dagblade, Tidsskrifter og Bøger, naar de ikke uddeles eller sælges som særskilte Kort. Endvidere er Ministeriet efter Lovforslaget bemyndiget til at bevilge Fritagelse for Afgift, for saa vidt angaar Kort til videnskabeligt Brug eller Kort, som benyttes til Undervisning i Skolerne, og endvidere f. Eks. Hedeselskabets Kulturkort. Jeg vil altsaa gerne henlede Opmærksomheden paa § 3, hvor disse Undtagelser fra Hovedregelen i § 1 findes.

Saa er der naturligvis i dette Lovforslag som i alle den Slags Lovforslag en hel Del Bestemmelser om Bøder, for saa vidt man overtræder Lovens Bestemmelser. I § 11 bestemmes det, at Loven skal træde i Kraft den 1. April 1929. Jeg forbeholder mig at føre en lille Forhandling med det Udvalg, som antagelig bliver nedsat om denne Sag, om, hvorvidt denne Dato, den 1. April, er den rette, eller om man maaske skulde rykke Tidspunktet noget frem. Men det er altsaa en Ting, jeg vil forhandle med det paagældende Udvalg om. Hvorledes det finansielle Resultat vil blive, kan jeg ikke udtale mig om, idet man jo ikke ved, hvor stort et Salg disse af mig nævnte private Virksomheder har haft af Kort, men i alt Fald tror jeg, det er betimeligt, at et saadant Lovforslag bliver gennemført, og jeg skal anbefale det til det høje Tings Velvillie.